

[Valdemar Sørensen.]

store Problem, det ærede Medlem Hr. S. Munk rejste om den samlede Hovedstads Fremtid; for det kan ikke være saadan — det indrømmer jeg gerne som mit kommunale Synspunkt —, at Byderne ved hele Hovedstadens samlede Udvidelse udelukkende skal falde paa den største af Kommunerne. Det er vel nok noget, vi i de to mindre Kommuner maa indrømme, at de storkøbenhavnske Interesser ved Hovedstadens Udbygning er fælles Interesser, og derfor mener jeg ogsaa, at man ikke kunde gøre noget bedre end i denne Udligningslov, der jævner gamle Misforstaaelser, at forme Bestemmelsen om det tekniske Samarbejde paa en saadan Maade, at den kunde bruges ogsaa under Hovedstadens samlede fortsatte Udvikling.

Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til villig Behandling.

Jens Thomsen: Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til det foreliggende Udligningsforslag. Det forekommer mig, at de nuværende Tilstande med de Skattely, der findes her omkring København, er ganske urimelige og uholdbare i Fremtiden, og af den Grund vil mit Parti være villigt til at medvirke til en Ændring. Jeg har den Opfattelse, at Indlemmelse absolut gav den bedste Løsning, men saafremt Partierne kan enes om en rimelig Udligning, er mit Parti villig til at medvirke ogsaa dertil.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker for den Tilslutning, som er givet Forslaget af Ordførerne for Socialdemokratiet, Det radikale Venstre og Det frie Folkeparti, og jeg takker ogsaa for det Tilsgagn om villig Forhandling vedrørende Spørgsmaalet, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fremsatte paa Venstres Vegne. Det er klart, at en Række af de Ting, der er fremdraget her under Debatten, bør være Genstand for nærmere Forhandling og kan være Genstand for nærmere Forhandling i det kommende Udvalg, en Forhandling, jeg er meget villig til at deltage i. Det gælder baade de Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. S. Munk rejste angaaende den nye Skatteskala i Gentofte Kommune; det gælder Spørgsmaalet om Dekortens Aftrapningstid i Forhold til Gentofte Kommune, og det gælder selvfølgelig Spørgsmaalet om det tekniske Samarbejde, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen sidst fremdrog.

Det ærede Medlem Hr. S. Munk ud-

talte, at ved Siden af disse Spørgsmaal vedrørende Gentofte og Frederiksberg Kommuner, som dette Forslag vedrører, bestaar der andre storkøbenhavnske Problemer i Forholdet mellem Københavns Kommune og Omegnskommunerne. Og deri skal jeg gerne erklære mig enig med det ærede Medlem. Jeg kan i denne Henseende henvise til en Udtalelse, jeg angaaende dette Forhold fremsatte allerede i 1933 i et Foredrag, jeg holdt i Nationaløkonomisk Forening, og som jeg maaske lige her maa nævne. Jeg sagde her, at jeg er af den Opfattelse,

„at de Problemer, der foreligger med Hensyn til Københavns Forhold til sine Omegnskommuner, er os saa nær inde paa Livet, at der ikke kan gaa lang Tid, forinden der bør paabegyndes grundige Overvejelser af, under hvilke Former de administrative Rammer for det her omhandlede Storkøbenhavn bør tilpasses efter den faktisk allerede stedfundne erhvervsmæssige Udvikling“.

Disse Udtalelser har jeg gerne her villet gentage og bekræfte.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller berørte Spørgsmaalet om Indlemmelse eller Udligning, og der blev fremsat den Anskuelse, at naar dette Lovforslag nu forelaa her, var der overhovedet ingen Grund til at nævne Ordet Indlemmelse. Det er jeg ikke helt enig i. Jeg vil gerne sige for mit personlige Vedkommende, at jeg har altid ment, at det med Hensyn til disse meget vanskelige Naboforhold mellem Kommuner af forskellig Struktur har en meget stor Værdi, hvis en Nyordning kan hvile paa et nogenlunde bredt Grundlag. Jeg har fulgt det Synspunkt paa alle de Omraader, hvor jeg administrativt har haft med disse Spørgsmaal at gøre ude i Provinsen, hvor Indlemmelsesforhandlinger har været ført paa Grundlag af den gældende Indlemmelseslov for Købstæderne.

Den Fremgangsmaade, der er anvendt fra Indenrigsministeriets Side, har i de 7 Aar, jeg har haft med det at gøre, bestandig været den, at man gjorde sit yderste for at naa til nogenlunde Enighed mellem de interesserede, jeg kan ogsaa godt sige de stridende Parter, for i Almindelighed er det stridende Parter, fordi de lokale kommunale Interesser staar over for hinanden. Indenrigsministeriet har i disse Aar altid gjort, hvad vi formaaede, for at tilvejebringe en forsvarlig Ordning paa et bredt Grundlag, og først naar alle Bestræbelser i saa Henseende er glippet, naar